

medføre, at en forening, som kun ejer en lille post aktier i et stort aktieselskab, på hvilket den ingen som helst indfyldelse har, ville blive betragtet som erhvervsdrivende, hvis foreningens formue iøvrigt er beskedent, og dette har man ikke anset for rimeligt. — Bestemmelsen om, at idrætsforeningers entreindtægter under de i lovbestemmelsen angivne betingelser ikke skal anses som erhvervsmæssig indtægt, svarer til kommissionsudkastet.

Til § 48.

Stk. 1. De foreslåede regler vedrørende begrænset skattepligt for udenlandske selskaber og foreninger m. v. svarer til de regler, som er foreslået for begrænsede skattepligtige personers vedkommende, hvorom henvises til bemærkningerne til forslaget § 21.

Stk. 2. I den gældende statsskattelovs § 6, stk. 3, indeholdes der en bestemmelse, hvorefter „Regeringen“ kan fastsætte særlige regler for ansættelsen af den skattepligtige indkomst for udenlandske forsikrings-selskaber, der driver virksomhed her i landet, navnlig således, at man som skattepligtig indkomst her i landet behandler den del af selskabets samlede overskud, der svarer til forholdet mellem dets brutto-præmieindtægt her i landet og dets samlede brutto-præmieindtægt. Da den angivne opgørelsesmåde som regel vil være den eneste mulige med hensyn til indkomstens udfindelse, har man foreslået, at reglen altid og ubetinget skal finde anvendelse, hvor udenlandske forsikrings-selskaber udøver forsikringsvirksomhed her i landet.

Til § 49.

Den nugældende statsskattelov undtager fra skattepligten alene Nationalbanken, men i praksis har man dog altid anset også andre offentlige institutioner for skattefri, enten fordi deres indtægter ikke ansås at hidrøre fra erhvervsmæssig virksomhed, eller fordi deres overskud anvendtes til offentlige formål og altså i almenyttigt øjemed. Imidlertid synes det dog naturligt at fastslå dette i loven og så vidt muligt udtømmende at angive de institutioner og virksomheder, som skal være fritaget for skattepligten.

Bestemmelsen herom i paragraffens stk.

1 afviger i visse henseender fra kommissionsudkastet (§ 38, stk. 1).

De til forslaget nr. 4 og 5 svarende bestemmelser i udkastet er udvidet. Nr. 4 omfattede kun havne, åbne for offentlig trafik; herom bemærkedes, at statshavne og kommunale havne vil være fritaget allerede som stats- og kommunale virksomheder, og at man har fundet det rimeligt at fritage også private havne, når de ikke forfølger et privat økonomisk formål, men udelukkende anvender overskudet til havnens formål (bortset fra en normal forrentning af en eventuel indkudskapital). I forslaget har man foreslået skattefrihed også for elektricitets-, gas- og vandværker, når adgangen til leverancer fra værket står åben for alle inden for det område, hvori værket arbejder, forudsat at værkets indtægter på samme måde som med hensyn til havnene anført kun kan anvendes til værkets formål. Hvor værker som de nævnte drives af kommunerne, vil de være skattefri som kommunale virksomheder, og man har ud fra tilsvarende betragtninger som anført med hensyn til havnene anset det for naturligt at indrømme skattefrihed også for værker, der drives f. eks. som andels-selskaber eller aktieselskaber, såfremt deres overskud alene anvendes til værkets formål.

Den til forslaget nr. 5 svarende bestemmelse i udkastet omfattede kun skoler og hospitaler. Man har i forslaget medtaget en række andre arter af institutioner (sygehuse, statsanerkendte rekonvalescent- og børnehjem, biblioteker under offentligt tilsyn og offentligt tilgængelige museer), der under de angivne betingelser synes at burde ligestilles med disse i henseende til skattefrihed.

På den anden side har man udeladt kommissionsudkastets regler om skattefrihed for pensionskasser og pensionsfonds samt hjælpe- og understøttelsesfonds for en virksomheds funktionærer og arbejdere, og om skattefrihed for fonds, oprettet i henhold til lov. Selvejende institutioner som de nævnte vil formentlig kun sjældent drive en sådan erhvervsmæssig virksomhed, at der i medfør af forslagets regler i § 47, nr. 6, bliver tale om skattepligt. Skulle dette imidlertid være tilfældet, synes der ikke at være tilstrækkelig grund til legalt at indrømme fuldstændig skattefrihed. I stk. 2 i nærværende paragraf er der foreslået tillagt finans-